

TASK 04 / MILKO ŠPAREMBLEK

TASK 04

NARUDŽBA / COMMISSION

(nije nužno i naziv predstave)

1. TEMA

... dakle, predlažem broj i tip sudionika, odjeću i rekvizite... Unutar toga ostaje neograničena sloboda odluka i akcija... Zadan je samo okvir sličan onome u kojem se renesansnom slikaru naručuje freska. Na toliko i toliko kvadrata zida, stropa ili bilo kojeg drugog prostora, a ponudi mu se i tema... Sve je ostalo sloboda, ideja, talent, znanje... imaginacija...

Vrlo slično "zadaćama" u glazbenim akademijama, a i zadacima na studiju arhitekture: materijalni okvir, trajanje, tema, svrha!!!

2. MATERIJALNI OKVIR

3 osobe... spol... svejedno:

1. osoba... dugi kaput... čvrsti veliki kofer... šešir...
2. osoba... kaput srednje duljine... mali čvrsti koferić... šiltkapa.
3. osoba... hlače... majica ili košulja... "pinklec"... na glavi marama...

Bose noge, cipele, čizme, šlape, šalovi... rukavice... odluke donose izvođači... Šminka... maska... slobodna odluka...

Time smo sudionicima dali i neki socijalni status, a možda i dob... iz kojih može izaći i njihovo ponašanje tj. način kretanja – plesna forma – kao i odnosi, bez da time ulazimo u (pseudo) psihološku analizu ili banalnost primitivne naracije.

3. TRAJANJE

I trajanje djela ima svoje ograničenje... ni previše... ni premalo, 20-ak ili 30-ak minuta. Bilo bi dovoljno da se izraze svi odnosi i sve situacije koje taj trio može "doživjeti"...

4. ODNOSI

No sve to ostaje podvrgnuto ideji da je ples istovremeno vještina dakle zanat, nakon toga i profesija i da se na kraju može dogoditi i umjetnost!! Odnose, sukobe, susrete, situacije i rješenja definiraju autori pothvata...

5. GESTA, POKRET, FIGURA

Kao formalni imperativ daje se izvođačima neki mali broj formalnih elemenata (gesta, pokreta, figura) koje moraju upotrijebiti u koreografiji... Koliko u kojoj dinamici, koliko puta?... to je njihova odluka koja ne prejudicira sve druge elemente pokreta i kretanja.

I opet ista napomena: izraziti se plesom, tijelom, gestom, dinamikom, energijom, prostorom i ne zaboraviti da imate odjeću i rekvizite...

6. GLAZBA

... jednog ste dana, sasvim slučajno čuli Bachove suite za violončelo, a dan ste prije kod prijatelja slušali Philipa Glassa... i... zapanjeni ste ustanovili neku čudnu, organsku povezanost tih dva i pola stoljeća udaljenih autora... I nekim nejasnim imperativom zaželjeli ste ih, u vašem sljedećem radu pozvati na suradnju – dogovor. Uspostaviti neki bližnji, intimniji odnos.

Nakon ove male, privatne introdukcije mogu, o glazbi govoriti samo ono što već svi znamo.

Moguće je ući u detaljnu analizu partiture i slijediti njene meandre vjerno i bez otpora i to može biti pravo zadovoljstvo... osjetiti puls glazbe... u svim njenim finesama i kompleksnosti... Možemo glazbu uvesti na već konstruiranu koreografiju ili odlučiti o "slučajnim susretima"... znamo da je to već davno predlagano... (Laban) i da je često prakticirano (Cunnigham)... te smo suočeni sa – da se blago izrazim – do pretjerane uporabe – izrabljivanja tog koncepta koji je malo po malo doveden do uništenja... Nije sigurno da je bilo koji slučajni susret moguć... i to je predmet vrlo pažljive odluke...

Možemo, istovremeno sa stvaranjem koreografije uključiti u taj proces i kompozitora (Graham – Jooss).

Možemo se osloboditi svake glazbene suradnje i oslušivati kvalitetu tišine u nama i oko nas, pa i one jedinstvene glazbe koju stvaraju vjetar, voda ili kamen koji se kotrlja...

O muzici bi se moglo pisati satima i danima... htio bih vas podsjetiti da smo tisućljećima živjeli u dogovoru sa glazbom, ma koja to glazba bila...

Zato – razmislite!

Jasno da je moguć i tekst... bilo kao metafora, zvučna podloga ili misao... Ali: ne prevodite!!!

7. PROSTOR

Prostor je, prije no što u njega uđe osoba, pokret, ples pa i rekvizit ili bio koji drugi element; skulptura, slika... statični entitet... iako on govori svojom veličinom ili skućenošću... on je nizak, visok, širok ili uzak, prijatan ili odbojan.

Iako ima svoju osobnost i postojanje on će se ostvariti tek intervencijom u njemu. Stvara se neki odnos s tom materijom koja se prostorom zove, usvaja ga se i prisvaja, dobiva neki novi identitet partnera i doživljava svoj preobražaj u neki novi, drugačiji prostor, u homogeni integraciju...

On je sugovornik i jedan od kreatora odluka... ljubazan partner ili neprijatan suradnik ako ga nismo razumjeli.

Ples je jedina umjetnost kojoj je prostor neophodan. Zauzimanjem prostora na ovaj ili onaj način ujedno je to i jedna od deklaracija koreografa. U stvari dio je njegove filozofije plesa jer svrhovitost plesnih putanja oslobođena je imperativa svakodnevnice i time se djelo, možda pretvori u umjetnički čin... možda...

Ali on nije zadan. To je naš posao i to su naše odluke!

Jasno mi je da kazališni prostor u kojem djelujemo izlazi iz povijesne tradicije prikazanog i gledanog... ta naša crna kutija s jednom voajerskom, otvorenom stranom...

Da, zastarjela kazališna čarolija... Nisam baš siguran da je to neka zapreka...

I taj prostor može i mora biti naš prostor... "prostorni jezik" je rezultat unutrašnjeg pejzaža, volumizacija nekog danog prostora u neki novi "naš prostor" i ta prastara crna kutija je još uvijek moguć prostor za nas... uzimajmo ga jer pripada i nama. Imamo pravo na to jer je on naša tvorevina, izlazi iz našeg ditiramba, iz tijela plesača!!!

MILKO / NAPOMENA

Nije mi namjera da nadugo i naširoko raspedam o umjetnosti, duši, inspiraciji, strukturi, konceptu, skrivenom značenju, intenciji i porivu koje nas dovode do odluke da se izrazimo gestom, plesom...

Podcrtao bih samo dvije posljednje riječi: izrazimo plesom...

To bi bio imperativ sudjelovanja... ne govorom, pozama ili statičnom (ponekad zanimljivom) prisutnošću na sceni, nego prava i pomalo staromodna narudžba – “commission”... koja je za mnoge umjetnike bila nasušni kruh svagdanji kroz stoljeća...

Neću citirati nikoga od francuskih filozofa, anglo-američkih analitičara ili ruskih povjesničara, predlažem zadatak koji vam se, bilo kada može pojaviti u vašoj koreografskoj budućnosti u kojoj ćete zasigurno, prije ili kasnije, sresti ponudu da vašom koreografskom intervencijom riješite neku scenu u dramskoj predstavi, nekoj glazbenoj ili inoj produkciji. Biti ćete prisiljeni odmaknuti se od vaše uobičajene prakse i potražiti rješenja za situacije, prostore i događaje s kojima se do sada još niste suočili... (usput govoreći Laban – na kojega se danas mnogi pozivaju, u svojoj knjizi “The Mastery of Movement” predlaže niz malih anegdota – scenarija – događaja, s nizom susreta i intriga s karakternim osobinama plesnih scena koje nudi mladom koreografu za vježbu)...

IMPRESSUM

TASK 04 MILKO ŠPAREMBLEK / GODINA 2012.

TASK Interaktivni časopis za plesnu izvedbenu umjetnost i festivalska večer u sklopu PLATFORME.HR

Svaki broj TASK-a je predložak za izradu vlastitog projekta odnosno plesne predstave u 7 koraka. Koraci su zadani i poželjno je da ih izvođač TASK-a slijedi, ali ostavljena je kreativna sloboda da ih se interpretira na vlastiti način. Oni su kostur projekata koji će biti ostvareni kao rekcija na zadani TASK. Svaki TASK zadaje pojedini hrvatski koreograf te kroz članke vezane za korake TASK-a prezentira svoj dosadašnji rad, a jednako tako i rad cjelokupne plesne i suvremene umjetnosti. Ove godine će se ostvariti tri TASK-a (*04 Milko Šparemblek, 05 Rajko Pavlič i 06 Matija Ferlin*) i svi uradci izvođača TASK-a će se predstaviti u sklopu PLATFORME.HR te na taj način zaživjeti i biti prezentirani javnosti. Po jedan od svakog TASK-a bit će dan jednom renomiranom i jednom neafirmiranom (mladom) koreografu da na njega reagira i realizira vlastiti projekt.

Autori projekta TASK: Martina Granić, Sonja Pregrad, Larisa Lipovac, Tamara Curić, TALA (TASK je idejno nastao kao studentski rad Martine Granić na Studiju dizajna AF, u 4. semestru 2009./2010. studentske godine, kolegij Tipografija (Mentori: Damir Bralić, Nikola Đurek). Sudjelovanje na Izložbi hrvatskog dizajna 0910 u Muzeju za umjetnost i obrt, HDD, 2010. g.)